

ODA

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

- 1] verkorting van een naam die in ieder geval begon met het Germaanse woord 'od-' = 'erfgoed' (vgl. 'ed-' met dezelfde betekenis).
- 2] Een Spaans voornaamwoordenboek suggereert dat de naam samenhangt met 'Odin' of 'Wodan', de oppergod in de Germaanse mythologie; de betekenis van die naam zou samenhangen met het werkwoord 'Vadha' = 'opmarcheren met machtsvertoon'.

*

Odette van Doornik, België; kloosterlinge & priorin(?); † **1158**.

Feest 20 april.

*

Oda van Sint-Oedenroede, Noord-Brabant, Nederland; kluizenares; † **726**.

Feest 27 & 28 november.

Volgens de overlevering was zij de dochter van een Schotse koning Eugenius of Eugunatius genaamd. Zij was van haar geboorte af blind. Op een dag meldde zich een pelgrim aan het paleis. Hij vertelde dat er in het plaatsje Luik aan de Maas sinds kort een bedevaartsoord van de heilige martelaar en bisschop Lambertus was gesticht. Vele blinden herkrepen er het gezicht. Prinses Oda ging erheen, en werd inderdaad genezen.

Nu verlangde zij ernaar zich geheel aan Christus te geven, maar haar vader had een goede huwelijkspartner voor haar in gedachte. Toen hij haar een ultimatum stelde, vluchtte zij van het paleis om er nooit meer terug te keren. Ze begaf zich als pelgrim naar de berg Gargano in Zuid-Italië, waar Michaël ooit verschenen zou zijn. Via Rome trok zij de Alpen over en vestigde zich uiteindelijk in Venray om daar het leven van een kluizenares te leiden. Maar de bezitter van de grond waar zij haar hutje had gebouwd, verjoeg haar, zodat zij tenslotte liefdevol werd opgenomen door de bewoners van het dorpje Rhode. Daar leefde zij nog enkele jaren haar godgewijd leven, totdat zij tenslotte overleed. De omwonenden waren er zeker van dat zij met een heilige te doen hadden gehad. Het plaatsje stond dan ook al gauw bekend als St-Oda's Rhode, stilaan verbasterd tot Sint-Oedenroede. Op haar graf staat te lezen: *"De H. Oda, dochter van Eugunatius de VII, koning van Schotland, heeft hier gewoond, en werd hier begraven in 't jaar 726, oud zijnde 36 jaren. Haar heilig gebeente werd door Otbertus, bisschop van Luik, naar de collegiale kerk overgebracht in 't jaar 1099"*. Haar graf werd een bedevaartplaats voor ooglijders.

*

Odette (of Aude) van Parijs, Frankrijk; † **vóór 1239**.

Feest 18 november.

Het enige wat men van haar weet, is dat zij werd vereerd in het Parijs van de 13e eeuw. Want toen koning Lodewijk de Heilige van een kruistocht naar het Heilige Land terugkeerde met Christus' doornenkroon, organiseerde hij een plechtige processie. De kanunniken van Ste.-Geneviève namen er ook aan deel. Zij droegen de reliekschrijn waarin zich het lichaam bevond van de heilige Aude.

*

Oda (ook Ode) van Amay nabij Luik (ook **van Hamai, van Metz**), België; weduwe, stichteres & weldoenster; † **723**.

Feest 16 & 23 oktober.

Zij was de weduwe van hertog Boggus van Aquitanië. Na zijn dood trok zij zich in de eenzaamheid terug om het leven van een kluizenares te leiden te Amay bij Luik. Daar raakte zij bevriend met bisschop Hubertus. Samen hebben zij veel gedaan voor de verspreiding van de christelijke cultuur. Zo stichtte zij o.a. de St-Joriskerk te Amay. Daar werd ze ook begraven.